

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatosok
Zradny je.

Za staw sprócnj
Napoj mócnj
Lubosć ma;
Bóh pak swěrnj
Přez spař měrnj
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjatosok,
Duši daty,
Wotpoćń ty.

Z njebjes mana,
Njeh či khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew ćel

F.

Sserbske njeđželske lopjeno.

Wudawa so kóždy šobotu w Smolerjez knihcizisčycznici w Budyschinje a je tam ja šchtwórtletnu pschědplatu 40 np. dostacž.

15. njeđžela po šwjatej Trojizny.

Matth. 6, 24—34.

Njestarajće so! tak Šbóžnik kaže. Ale my prajimy: Šchtó samóže tule pschikasnju dopjelnicž? Starosće šame wot so pschindu, hdy by so tež chytł pschecziwo nim wobaracž. A tola je naša pschibylušnosć, runje w tym pruhu wot našeho kšeseczijskownstwa wotpołozicž. Pschetoz ta starosć, kotruž ma tón knjes w myšli, so na žane waschnje i prawym kšeseczijskownstwom njesnješe. Wón wě so šebi njemyšli na to šastaranje, kotrež šmy tym šwojim winojczi, na nusnu wobhladnivosć a slutnivosć, so bychmy do přědka pschischli, ale na to štyšne, małowěrne, pohanske štaranje, hdyž so čłowjek stara, kaž by žadyn Wóćez w njebjěšach njebył, kotruž so ja naš stara, so pschi tym wschitko dowěrjenje, haj Boha šameho a šbože šwojeje dušče šhubimy.

Šesuf prawy lěkar pschecziwo khorosćzi starosće.

1. Wón nam štraschnosć tuteje khorosće pokazuje;
2. wón nam tež prawe wuhojenje šliczi.

1. Žiwjenje je čěžke a wschelaku wobčežnosć w šebi nješe. A tele wobčežnosće ma kóždy njesć na šwojim měšće a na to džiwacž, so by šprawne a čěštnje šchol pucž šwojeho žiwjenja. To by byl hubjennj hospodar, kotruž nochytł na pschichod šwojeho doma myšlicž. Tule starosć, tole šastaranje ma kóždy njesć. Šbóžnik je so tež ja

šwojich wucžobnikow starał. Ale Šbóžnik wobroczi so pschecziwo wopacžnej starosćzi, w kotrež chze čłowjek šadwělowacž — t. r. šebi starosć činicz. Pschi teje starosćzi njeje pak bližšchi najwážnišče, ale čłowjek we šwojej starosćzi šam. Wón so njecha dacž trošchtowacž a wobnjo a w nožy so we šwojich starosćach tyšchi a čwiluje. Duž chze nam Šbóžnik šjewicz, kať njemóžni šmy my w tutych šwojich starosćach. Šdyž šebi my šwoje žiwjenje wobhladamy kaž pucž, po kotrymž džemy, my tola tónle pucž ani wo lohč, ani wo mjeńščinu podlěšicž njemóžemy, hdy bychmy so tež wo to štarali.

Šbóžnik pokazuje na ptaki pod njebjěšami, na lilije na polu a so prascha: Njesicze dha my wjele wjazy džyli wone? My šmy Bože džěczi, wón je naš Wóćez, kiž naš lubuje w Šhryštušu. A wón njeđyrbał wjeđecž, čžeho my potrebamy? Duž je naša starosć njedowěrjenje k Bohu našchemu Wóćez, haj šamo hrěch. Dofelž pak čłowjek w dowěrjenju k šwojemu Bohu w njebjěšach njehlada, šebi wón starosće čini a šwoju wutrobu wobčežuje. „Wy njemóžecze Bohu šlužicž a mamonej.“ Šwětna lubosć je tón wulki štrach, kotruž naš džěli wot našeho Wóćza w njebjěšach. A najštraschnišče je šwětno kublo. Kaž mamon čłowjekow mjes šobu džěli, tať džěli jich tež wot Boha. A šchtóž w rjećasach mamona leži, teho wutroka so štwjerdzi, so wona wjazy k njebjěšam njehladuje, ale so so pschezo hlubje čžeňje do procha tuteho šwěta. Duž njeh nam šłowo našeho Šbóžnika praji:

Uch, nještaraј so jara,
Wschak Bóh twój Wótz sam je,
Riž sa wschitko so stara,
Wschod derje wumjedže.

2. Sbožnik nam tež prawe wuhojenje skiczi pschecziwo wopacžnej starosczi. „Wytajče najprjedy Bože kralestwo a jeho prawdoscz, dha budže wam to wschitko pschidate.“ Wón chze prajicž: potom budže to druhe stysknive staranje njenusne. W tej myšli so shubi luboscž k swětnym kublám. Ty drje trjebasch dary swěta k žiwnosczzi a potrebnosczzi, ale wone nad tobu njejnježa. Wone su tebi date a tež poddate, hdyž ty Bohu služisch we wěre a džeczazym dowěrjenju. Róždy džek ma a směje swoju wobczěžnoscz a ty masch swěru dopjelnicž swoje powołanje. Ale we swojim džele masch ty tu wěstoscž, so tym, kotřiž najprjedy na to duchowne hladaja, tež to czelne pschipaduje. A tač budžesch ty swěrnny we swojim powołanju, ponižny a džakownny w sbožu, stroschtny w njesbožu, społojny tež, hdyž budže tebi mačo wobradžene. Hdyž tež czežke czašy pschiddu, kchesczijan wě:

Schtóž na Boha so sałóži,
Tón na žadny pěst njetwari.
Samjen.

Mój pomoznik a troscht.

Glóš: Jesuś, moja nadžija —

S Jesuśom wscho spoczynam,
Džeklam czishe w jeho mjenje;
Hdyž ja jeho pomoz mam,
Dha so mój skutk radži rjenje;
Scho miłoscž njebjeska
Sa wscho žohnowanje ma.

S Jesuśom ja k měrej du,
S nim tež rano czerstwy stawam,
Spěwam swoju modlitwu,
Czešč a khwalbu jemu dawam,
So je wón mje schkitował,
Hdyž bym w nozy derje spał.

Szym-li wutly, Jesuś mje
Na selenu pastwu wodži;
Hdyž pač duscha lacžna je,
Wón s njej k czerstwej studni khodži,
Hdžež ju s wodu napoja,
Riž so žórli do njebja.

Dyrbjach hieč pšes czěmny dol,
Pocža horjo njebjo wróczič,
Dha je Jesuś so mnu schol,
S nim so klónzo widžach wróczič;
S czernejow róže schadžachu,
Róžda byłsa saprahnu.

Schto dla hrěchow tischu so?
Jesuś troscht do dusche lije;
Scho krej je lékařstwo,
S kotrymž kóžda rana žije.
Duž so smjercze njeboju,
S Jesuśom du k žiwjenju!

Mam-li jeno Jesuśa,
Schto ja potom wo swět rodžu?
Wón mi njebjo wotanka,
Hdyžom jeho sbóžnoscz klódžu.
Sa bym połny radosče,
So mój Jesuś pschi mni je.

Jesuś mój troscht wostanje,
Scho stajnje w duschi směju;
Moje kłowo poslednje
Budže Jesuś, hdyž ja mrěju;
Daj, tež na swój row chzu dacž
Mjeno Jesuś napišacž.

K. A. Fiedler.

Troscht we wumrjeczu.

Sako kłowny komponist Jurij Wjedrich Händel w haprylu 1759 na smjertnym ložu ležesche a swój bliski kónž czujesche, bebi wón wot swojeho swěrneho služobnika 91. psalm czitacž da. So jeho wuczitanju Händel džesche: „To běsche rjenje! D to je zyroba, kotraž byczi a wolschemja. Czitaj mi hieščče wjazy, czitaj mi 15. staw 1. lista swjateho Pawoła na Korinthiskich“.

Sslužobnik s nowa czitajesche. Wjazy krocž jeho khoru pschetorhny: „Sastač, praj to hieščče ras!“ So khwili bebi wón se spěwasckich najlubšchi khěrlusck swojeje njeoczičkeje maczerje wuczitacž da: „Sa wěšty bym we swojej wěre atd.“

Khoreho hubje mjes czitanjom czishe schepasckej, wón te kłowa soču prajesche, kaž wjele s nich s kłowy wjedžishe. Potom wón džesche: „D to je tola rjana wěž, móže-li něchtó swojeje wěrn tak wěšty bycž! Kač kražna je ewangelska zyrkej se swojim předowanjom wo hnadže Božej w Khrystužu jako nadžije hrěschnika! Dyrbjeli so my na swoje skutki spusczecž, ty luby Božo, schto by so s naž stalo! Schtož mamy dobreho na bebi, njeje to wschitko dar wot Boha? Na tutej hnadže ja s woběmaj rukomaj wišam. Na tebje, Khryšče, kameho wschu nadžiju ja stajam.“

Händelowe husťo wuprajene pschecze, na smjertnym dnju swojeho Sbožnika wumrjecž, so jemu dosta. Czichi pjatč tónle swěrnny staw ewangelskeje zyrkwe wužny s tymi czishe wuscheptanymi kłowami: „Anježe Jesu, wsmi mojeho ducha horje! Uch, daj mi s tobu wumrjecž a horjestanycž!“ Scho rownišččzo w Londonje posnamjenja smyšlny pomnik. W žiwjeniskej wulkosczi steji wón tam psched byrglemi, w ruzy džeržo notowe kopyeno, na kotrymž su jasnje te kłowa czitacž: „Sa wěm, so je mój Wumoznik živy.“

F.

Jeno wěr!

Hdyž na Boha so spusczesch
A bylno wěru masch,
So nozach pucže swětle
Wšez' jasno namakajsch.

A schtož by kručze wěrič,
So budžesch wohladacž;
A kaž by prjedy wěrič,
So budže so czi stacž.

Jurij Brósl.

Wobrazy s městow nusy w Armeniskej.

Podawa f. M. w M.

1. Nowe krejpschelecze w haperleji a meji 1909.

Se starych czařow řo řpěwa:

„Sdzerř, Anjeře, řwoje řlowo nam
A postoreč bamřa ř Turku řam.“

Turka je řo nam njeřtrachny řčinił. Čřim bōle pař je wōn řchescřijanam we řwojim řamřnym kraju řaloseč nacřinił.

W Małej Ařiskej, hōžež je něhdy řwıaty řawol ewangelıj přchıpowjedajo wokoło cřahal, hıřcře řchescřijenjo bydla, njech teř je bludna wučřba wopacřneho profety Muhameda wjetřchi dčěl kraja wobřhdnyla. Tucři řchescřijenjo řu ř wjetřcha Armenıřzy. Čřu to potomnızy stareje řyřtwje — nıř drje je starej mozu ani ř ewangelřkim řıwıenjom, ale tola stawy řchescřıjanskeje řyřtwje. Dla wěry wōřebje a dokełř řu druheho pokřoda (naroda) hacř muhamedanřke (turkowřke) ludowe řplahı (Kurdojo, Turkmenojo, Čřherkeřsojo), řu řtajnje wot nıch hıdřeni bylı. Řřched 14 lětami Muhamedanřzy, ř hıdřenjom napjelınenı a řahorjeni, řwoju wěru rořpřchescřeracř, hıřom wulke krejrořlecze, řapucřenje a přchescřehanje mjeř nımi nacřınıchu, a tař w nalěcřu tuteho lěta ř nowa.

Turkowřki řultan je padnył a ř nim stary turkowřki regiment, řıř wřcho hıdřeřche, řchtoř muhamedanřke njebēřche. A křotko pıredy hıřcře tyřazy pōddanow do řtařenja přchınjeřke. Čřawne je, řo řu nadpady a hrořnořcře ř dowolnořcřu řultana ř hlowneho mēřta řem řkōncřnje do řkutka řtajene, dokełř řo we wēřtym porjedře řtachu. Teř turkowřzy řařtojnızy Armenıřkim pomōř njeřpōdachu, a řami wōjazy řo ř njeřmėnıkami řjednocřıchu na řrudne řrawne dčēlo.

Čřjedřıřcře hrořnořcřow bēřche Adana blıřko Čarřa (narod-
neho mēřta řwıateho řawola) a Aleppo (blıřko Antıochıje, ř wotkał bu řawol na mıřıonřtvo wupōřłany). Mēřtačřka a wřzy do kōlo wokoło buchu řobu potırečene. Wokoło 20,000 řchescřıjanow bu řrudnje řkōncřowanıch.

Řłaj, w Adanje buchı řchescřıjenjo řıjedř haperleje 3 dny na nječřlowřte wařhnje kōncřowani, řıch domy řpalene a wurubjene. Na 100 cčēłanzow w řyřtwı w płomjenjach kōncř wřa. Turkojo bēchu durje a wōřna wutorchawřchi wřcho ř petrolejom pōlelı a řapalılı. Č turkowřkıch řwıatnızow na Armenıřkıch řřelachı, řıř řo na hařach pōřajachı. Čřamo řōnřte buchı řajate a řım řıwot roř-
přōty. Manow řu na řemju řładlı a dčēcři na nıch horje, řo bychu řıch tař hromadře je řalōřnym wotmachom morılı. Drıřy buchı tař morjeni, řo bu řım pōłver do huby pıelnjeny a potom ř roř-
buchınenju přchınjeřemny. Špōdřıwnje, řař řıjedřa leřaze domy Muhamedanřkıch řtejo wōřtachu. Tute bēchu ř turkowřkim napıřmōm wōřnamjene, řıř pıajeřche, řo tu Mořlemojo (Muhamedanřzy) bydla.

W Čarřıřu řo 800 řhēřow do pıocha a pōpıela přchewōbro-
cřıchu. W Baghıřche řmılna řōtra, na hromadřenje wopuřchcřenıch řyřtow pōřłana, wıdři tyřazy cčēłanzow, mjeř nımi wjele man-
dčēłřkıch armenıřkıch duchownıch ř ıch dčēcřımi, řıř řalōřny napō-
hład řřıcřachı. Aııı wōdy ř pıečřu njebēřche. Mordarjo bēchu cčēła rořrubawřchi je do řtudnjow řmıetalı. W jenej lutkej je pıečřa na 70 cčēłow leřalo. Armenıřtemu mēřchnıkej řıawnje řařıł wurēřachı a ř wuřmēřchenjom porucřıchu, řo by dale pıedowal. řotom jehō řakalachı a do řtudnje cčıřınychu, hōžež bēřche noha hıřcře wōřkach wıdčēcř.

W Ořmanje bēchu je řčınu křyte řřehı ř lořkim řapalene. W armenıřkej řyřtwı řo 500 cčēłanzow, muřojo, řony a dčēcři wřchıřzy řıwı řpalıchu. W druhej řyřtwı tam 15 armenıřkıch mēřch-
nıłow w płomjenjach martrařku řmıercř namařachı. Teř tu mordarjo wřcho wurubıchu, řchtoř na cčapıııřach, řłotu a řlēboru namařachı. Wřchıřzy muřřzy wobřhdlerjo, hacř do řřılētnıch hōłzow

dele, buchı řkōncřowani. W Mıřřıř řadny muř wōjazy wřřche wōřtal njebēřche.

Nēkōtra wjeřka, řo pōwıeda, ř muřemi, řonami, a dčēcřımi je řo cčıřcře wot řemje řhubıla. W Čarne mordarjo cčertowřzy řa-
řhadřachı; najpıredy wřcho morıchu, řchtoř řım přched wōcři přchııdře, a palachı. řako bēřche řo pıenja krejłacřnořcř lehnıřka, řo na řbyřkne wopory dachı, řo bychu pıawu wěru přchıwřalı, t. r. Muha-
medanřzy řo řčınılı. Wřchıřzy, řıř řo wōbarachı, buchı najřuro-
wıřcho řkōncřowani, drıha wjeř ř ıřłamej (bludnej wěrije) přchıřtupı.

Wōprawōdřıte wōblēhowanja řchescřıjanřkıch mēřınořcřow řo řtachu. Wjele buchı wōřkach na pucřu a přchı cčēłanju řkōncřowa-
nych. řubjeřnızy wřchudře řakachı. Wōjazy, na pōduřchenje nje-
mērow a řhořtanje rubjeřnıłow wupōřłanı, řař pıajachı, ř dčēła řobu na Armenıřkıch řřelachı, dčıwje rubjachı a palachı.

Se wřchēłkıch mēřınow řo pıřařche: „Muřa luda je njeřo-
pıřōmna. Čta řwōřıow řu bjeř řřehı, bjeř řyřobı a hłōdej přche-
wōřtajene. Wıř najwōtrobıřkıch wō pomōř pıořımy.“ Mlacřerje a dčēcři wopuřchcřene řtejachı. Č jeneje řhowanı řmılna řōtra řōnle řıřčıř dořta: „Wıř cře naleřnje pıořımy, řıř řımy bjeř řwōjıch muřow a bratrow tu. Čhēřcř dčēcři a ja řımy tu na cčēłanju w horach. Ř jēdři nıcřo nımamı hacř řuchı řemju. Črawa je hıřom wōtjēdřena. Čřmıl řo nad nami!“

Čař buchı w tamnıřkıch řtronach řařōřene ewangelřke wuřho-
wanřke domy bōřřy wōblehnjene wot wudowow, řyřtow a wōbōhıch, řıř na wōtrobı řımage wařhnje wō wuřhowanje pıořchachı.

Jonas w Ninıve.

(Čerok.)

Boři hnēw ma přchıpowjedacř Jonas w mēřcře Ninıve,
Řral řař pıořchēř we wōtrobıe cčıje hřchow tyřchınořcře.
W mēřche teř a we pōpıele mēřto cčını pōřutu,
Duř Wōh přchēłutowa ludoři, řıř řo pōřucřılı řu.

Nēř pař pōnıřej teř ty řo, ty wot Bōha pōřłany,
Ččēłasche přched řwojim Anjeřom na morjo, ty bōjıřny!
Řaınbuj řo a nawuř' wēřıcř! — Č Wōřım řłowom Anjeřowı
Řřchēłhodřıja njeřořıřnje řchēřokı řwēt, dalokı.

Řaınbuj řo, řo nadčēcř nawuř', Ninıveřki pıedarjo,
Čo teř wobrocřıcř řo mōřa wot hřchow tu pōhanjo.
Njeřēřch wřchaf, řo Bōřa řchřıcřka teř řo řehlı we nıch tu,
Čo teř řhubjene Wōh dčēcři ř řebı cčēhnje ř lubořcřu?

Řaınbuj řo, řo řmılıcř nawuř', Ninıveřki pıedarjo!
Čo ja přchepuřchcřıł řımy mēřto, tehōdla ty hnēwaf řo?
Wjeřel řo tych wōmōřenıch! — „Čo řo hřchınıř wobrocřa,
Čo čřı ja“, Wōh lubı pıajı, „řo by wōmıřel, nočřı ja“.

Surıj Wřōřł.

Wuřud Bōřeje pıawdy.

(Pōřracřowanje.)

Wōbaj řataj buřchıaj ř cčēłı wjedřenaj, řōtreř bēchu teho
runja na radnu řhēřı donjeřlı. řudolf na nje je řımnıymaj
pōřhmurıenıymaj wōcřomaj hładafche. Řōřaf pař přched nımy
ř řchıřom wōtrobneje bōlořcře na řemju padře a řořchēřche, hōřke
řıřřy přchēlıwajo, ř horzej hubu řımnı ruřu lubowanene njeřeřty.
řotom jehō, runje řař řudolřa, do řařıwa wōtjēdřechı a přche-
pıtanje řo řapōčřa.

řadny ř njeju hřōřbnemı njeřkutkej řtejecř nočřıřřche. Řōřaf
pō wēřnořcři wupıajı, řchtoř bē řo řtalo, a jehō řłowa a řıřle řa-
dčerženje na řudnıłow hłubokı řačřıřchcř řčınıchu. řudolf nje-

knížomnje seľžane wuprajenje poda, kotrež bē sebi wón mjes tym we swojej czornej wutrobje wumyšlil. Wón powjedasche, so je psches hašu khwatajo, w kotrejž bē so mordarstwo stalo, swojeho pscheczela a mlodu holzu w rostřezowanju w hromadže widžal. Wón je pytnyl, so je Rošak hněwny a roshorjeny byl a kaž so sda, swojej njewjesče, šnadž w žarliwošći, wótre poroki čžinił. Dokelž pak jeho wěz ničžo starala njeje, je swój pucz směrom dale schol, hacž je na dobo wutřěl saštyšchal. Wón wobkruczesche, so je Rošak, a to jenož se žarliwošću, žadławu šłóscž wobeschol, a čžyšche na swoje wuprajenje pschisbahacž.

Wobaj jataj na swojim wuprajenju wobstaschtaj, byrnjež so šudnikojo prózowachu, so bychu psches dolhe wupraschowanje wěrnosčž šhonili. So by wěrnosčž na swětko pschisčła, dyrbjachu šfónčžnje čžwilowanje, w tamnym čžasu hiščeže wobstejaze, naložičž. Tola, hacž runje jeju žadławje krjudowachu, wosta tola kóždy pschi tym, so mordarstwo njeje wobeschol.

Šudnikojo bēchu w njelubosnych wusfósčach. Šedyn wot jateju bēsche sawěsčže mordar. Wobeju bēchu w najwjetšchej blisfósčži sajeli, hdžež bē so mordarstwo stalo. Wobaj mējeschtaj tšěšbje pschi sebi, i kotrejuž bē so, kaž pschepyntanje dopofasa, krotko do teho čžasfa tšělalo. Wobaj pak tež runje taš sašakle swoju njewinowatosčž wobkrucžowaschtaj.

Wišchtr Wěrcžink, kotrehož bēchu jako swědka psched šud žadali, drje se wschej sahorjenosčžu, we hlubokej bolosčži, hiščeže jemu móžnej, Rošakowu njewinowosčž šakitowasche. Tola móžno pschezo bē, so bē so wón tehdom wjecžor, kaž Rudolf praji, se swojej njewjesta swadžil a w hněwje a žarliwošći šłóštny nještutk wobeschol.

Šudnikojo se wschej próžu wěrnosčž wušlědžičž njemóžachu. Tak tale wěz šfónčžnje psched šhurwječha pschidže. Wjedrich Wšlem, kotryž bē runje taš miły kaž prawdosčž-lubowazy, wobšforženeju we swojej pschitomnosčži hiščeže ras pschekštyšhecž da. Dokelž pschi tym žane wěšte pschewědčženje njedosta, pschitasa wón, so ma so wěz psches Boži šud roššudžičž. Džēcžaze pobožne smyšlenje naschich přjedomnikow woczakowasche, so Wóh šam, jeli čžlowjekojo se swojej mudrosčžu wěrnosčž namakacž njemóžachu, njewinowatosčž wobšforženeho na jašne pschinješe. W tutym padže postaji šhurwječh, so dyrbitaj Rošak a Rudolf kóštkowacž. Wjetščina wólów dyrbjesche njewinowateho, mješščina pak mordarja wosnamjeničž. Tež šhurwječh so nadžesche, so prawy a wschehomóžny Wóh šud roššudži a njewinowateho pokasa. Pschichodna njedžela po Božej šlužbje bu ša tutón šwjatocžny štutk postajena a pschitafana.

Rošak wjecžor do teho dnja šrudny we swojim jaštwje ležesche. Wšcho jeho rjane žiwjenje bēsche na jene dobo rošražene. Wón wo swoju lubowanu njewjesta žarowasche. Wóle pak so hiščeže rudžesche dla čžěžkeho tufanja, na nim ležazeho, a wo swoju wbohu macž, kotraž bē so wěsčže šmjercž nastřožala a wo njeho plakala. Šak rad by ju wón směrowal a trošchtował! Š šanki pschi durjach jeho jaštwfa saščžercžachu. Wone so wotewrichu, a jeho luba macžetka štupi plakajo nuts. Rošak do jejneju rukow padže a hórke šylšy so jemu i woczow ronjachu. Macž, kotraž swojeho šyna najlěpje šnajesche, bēsche wo jeho njewinowatosčži pschewědčžena a trošchtowasche jeho, taš derje hacž móžesche. Š jako Rošak šfónčžnje praji: „Macže, ja bješ bojosčže jutšišchi džēn woczakuju, ja wēm, so budže mi Wóh pomhacž!“ dha so tež w nej twjerda nadžija posbēhny. Wona so hiščeže ras se swojim šynom modlesche, kaž bēsche to kóždy wjecžor čžiniła, jako bē hiščeže džēcžo był. Šotom pak jeho i mērom a dowěrna wopuschčži, so by mohł i najmješšcha hiščeže něšcho špacž a so by i čžěžkemu šhodej nusnu móž nadobyl. (Pschichodnje šfónčženje.)

Wšhelake i bliska a i daloka.

— Wot 16. aug. hacž do 13. sept. so lěšfa pod wodženjom knjesa šararja Wrošaka šerbski šeminar wotmēwasche, kotryž študentojo bohawucženosčže: Šurt Šandrik i Šomorna, Šugust Šrawž i Šukošny a Šurij Šsmola i Šudestez wopytachu. Džělafche so w gramatizy, w nowym šakonju, w katechizmje; tež čžitachu so wšhelake šerbske knihi. Wšchitke šobustawy tež w šjawnej Božej šlužbje šerbszy předowachu.

— Mjedželu 19. septembra smēje so bibliški šwjedžen i šhwacžizach. Ša šerbskim šemščenju, kotrež so popoľdnju w 2 hodž. šapocžnje, budže š. duchowny Šischer i Šudyschina předowacž a na němškim šwjedženškim šemščenju, so popoľdnju w 4 hodž. šapocžnym, š. duchowny Šeder i Šudyschina. Šyrkwiniške pschedštejčžerštwo w šhwacžizach a šerbske bibliške towarštwo lubych Ššerbow wutrobne na tón šwjedžen pscheprošhtej.

— Šudri ludžo pak bēchu šašo kónž šwěta wěščežili a wón mējesche pschidž křjedu 15. septembra dopoľdnja 20 mješščinow po džekacžich. Wěšo šu so šašo molili. Wóh tón knjes ma swój čžas a sebi wot šlabnych čžlowjekow do swojich wotmyšlenjow nuts pohladacž a nuts rěčecž njedawa.

— Šich wjele je so do najwšchšcheje poľnozny šložilo, so bychu poľnozny pol na šemi namakali. Šich wjele je to podarmo špytało, drushy šu dyrbjeli swoju wažliwoščž je šmjercžu šaplacžičž. Nětko štaj na dobo dwaj mužej štanžkoj, kotraž prajitaj, so štaj hacž i poľnoznemu polej pschisčłoj — wěšty Šool a Šeary. Šedyn druhemu njewěrnosčž jeho powjesčže porokuje. Šacž budže šžyła móžno roššudžičž, ščtó ma prawo, je dwělomne; pschetož wěz na mēštnje šamym roššudžičž, so hodžičž njebudže.

Wucžby a wěrnosčže.

Šabožina je Bože pschekrašnenje w čžasnym byčžu.

* * *

Ščtóž ničžo njewěri, so wscheho štrachuje! Šo je njewěry poklecže na šemi.

* * *

Šdžež lubosčž pobrachuje, tam so wšchitke šmyłki widža.

* * *

Šnajbóle rěčža tajzy ludžo, kotřiz ničžo prajičž nimaju.

* * *

Šdnyž je so wěz štala, dha ju tež šlasnižy rošymja.

* * *

Šubujesč swoje žiwjenje, njerošbrojej žaneho čžasfa.

* * *

Šjednocženi, šu tež šłabi móžni.

* * *

Šozny njedawaju so šobudželicž, ale jeno budžičž.

Listowanje: K. f. B. w Zh. a k. f. M. w M. Najrjeniši džak za lubosēiwu podpjeru! Z wutrobnyim šerbskim postrowjenjom F.

„Šombaj Wóh“ njeje jenož pola knjesow duchownych, ale tež we wschēch pschedawarňjach „Ššerb. Šowin“ na wšach a w Šudyschinje dostacž. Ša ščtwórcž lěta placži wón 40 np., jenotliwe čžišla so ša 4 np. pschedawaju.